

Toespraak van Sven Gatz, Minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel

Opening tentoonstelling Martin Wallaert, Machelen-aan-de-Leie, zaterdag 2 december 2017

Geachte dames en heren,

- Er is een haast mystieke band tussen de Leie en de schilderkunst: van de negentiende eeuwse Leie-schilders via de Eerste en Tweede Latemse School over de Nieuwe Visie van Roger Raveel en Raoul De Keyser tot op vandaag een figuur als Martin Wallaert.

- Martin Wallaert is geboren te Deinze in 1944. Hij studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen en aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten, toen nog te Antwerpen

gevestigd. Als zijn voornaamste docent vermeld ik graag de schilder Gustaaf Christiaan De Bruyne, die zelf leerling was aan het vermelde Hoger Instituut van Gustave van de Woestijne en er dat magisch-spiritueel levensgevoel van erfde. En meteen is zelfs in de opleiding van Martin Wallaert, via zijn docent die band met de Latemse School aanwezig.

- Zoals iedere kunstenaar zocht Martin Wallaert in zijn beginjaren naar een eigen stijl. Naast modellen schilderde hij landschappen en het boerenleven, aanvankelijk in een post-expressionistische stijl. Maar dit was een overgangsfase. Hij evolueerde naar intiemere werken, waarin vooral belang gehecht wordt aan de gevoelswaarde van de kleur. Hij werd een kolorist “pur sang”, die de kleureffecten volledig beheerst.
- Hij schilderde wat hem omringt: zijn partner, zijn drie kinderen, zijn kleinkind, zijn hond, zelfportretten – zoals recent ook bij ziekte een indringend zelfportret - en beelden uit de omgeving.

- Een mooie cyclus is de reeks *“In our dreams nothing is what it seems”*, met bijvoorbeeld een prachtige hedendaagse versie van *De Drie Gratiën*, in de mythologie de gezellinnen van Venus. Het werk van Martin Wallaert handelt om het picturaal verlangen, om het schilderkunstig proces, om de liefde voor het schilderen, om de uitdaging.
- Hij experimenteerde met bijzondere toepassingen, vooral met diverse dragers. Naast het schilderen in olieverf op doek werkte hij geregeld met olieverf op perkament of op zijde. Soms gebruikte hij bladgoud, en prikte hij een oorbel op het doek. Knap zijn ook zijn werken in houtskool of potlood op papier.
- Een werk van hem laat de toeschouwer niet onberoerd. Er zit bezieling in zijn oeuvre. Sommige schilderijen wekken ontroering op, andere dan weer levenslust. Werk van hem is opgenomen in talrijke private en publieke collecties, onder meer deze van het Museum van Deinze en de Leiestreek.
- In 1977 werd een eerste omvangrijk en mooi boek over zijn werk gepubliceerd door professor Marcel van Jole, artistiek adviseur van mijn voorganger als minister van cultuur, wijlen Karel Poma. In 1980 werd een tweede boek uitgegeven met tekst van de priester-dichter Albert De Vos, met wie onze kunstenaar goed bevriend was tijdens zijn verblijf te Wannegem (Lede).
- Later trok hij naar de Provence, vooraleer hier te Machelen aan de Leie te belanden. Een derde publicatie heet terecht *“Intimiteit als inspiratiebron”*. En er is ook nog een mooie film over hem gerealiseerd door Roger Claeys en VRT-medewerker Jacques Vandersichel onder de sprekende titel: *“De kleine wereld van Martin Wallaert”*. Maar zijn werk ging wel de wereld rond met exposities niet alleen in ons land, maar ook in Frankrijk, Denemarken, Nederland, Duitsland, Italië en de Verenigde Staten van Amerika.
- Ik kom tot een besluit. Om het oeuvre van Martin Wallaert te omschrijven, hoef je geen gecompliceerde en vergezochte filosofische beschouwingen te maken. Maar gewoon te kijken, te genieten van wat deze temperamentvolle kunstenaar ons brengt. Ik wens deze expositie dan ook alle succes toe.